

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.378/2025/9.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2025. szeptember 25. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott1 ellen indult büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2024. október 10. napján kihirdetett 1.B.492/2024/2. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

A vádlott terhére megállapított bűncselekményeket egységesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] *minősíti*.

A halmazati büntetés kiszabására vonatkozó utalást *mellőzi*.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát egyezően 3 (három) évre *enyhíti*.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 167.500,- (százhatvanhétezer-ötszáz) forintra *mérsékli*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a BV Intézet.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlottl XII. rendű vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] állapította meg. Ezért a XII. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg azzal, hogy a XII. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A XII. rendű vádlottal szemben 320.000,- forint összegű vagyonekobjást rendelt el. Kötelezte a XII. rendű vádlottat 106.156,- forint bünygi költség megfizetésére a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatala külön felhívására az államnak.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben vádlottl XII. rendű vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.48/2024/68. számú átiratában indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdésében írtak szerint, korlátozott terjedelemben bírálja felül. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. A XII. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadására a törvénynek megfelelően került sor. Indítványozta ugyanakkor, hogy az ítéltábla annak megállapítását, hogy a konkrét esetben az egyes kábítószeres hatóanyagtartalmak a minősítést megalapozó értékhatár hány százalékát tették ki, mint jogi következtetést a jogi indokolásba utalja. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet [17] bekezdésének jogi indokolásba utalt részét egészítse ki azzal, hogy a 2020. január és 2022. május 9. napja között továbbértékesítés céljából megvásárolt kábítószeres együttes becsült hatóanyagtartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 1685 %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség aló határát, annak 84,25 %-a. A jogi indokolást egészítse ki továbbá a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont ad) és ah) alpontjával, valamint az [5] bekezdés b) pontjában írtakkal. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság az új pszichoaktív anyaggal visszaélés kapcsán nem jelölte meg az elkövetési magatartás fordulatát, jelen esetben a kereskedést. A főügyészség hivatkozott arra, hogy nincs törvényes lehetőség és törvényes indok a XII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés további lényeges enyhítésére, illetőleg a büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére. Észrevételezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság az ügyészség mértékes indítványával egyező összegben rendelt el vagyonekobjást, azonban az nem terjedt ki arra a 360.000,- forintra, amelyet a XII. rendű vádlott az új pszichoaktív anyag beszerzésére fordított. Mivel a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben, ily módon a vagyonekobjással összefüggő rendelkezések másodfokú felülbírlatát nem érinti a súlyosítási tilalom.

[4] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy a XII. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobjás összegét 680.000,- forintra emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetének jogszabályi alapja a Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés a) pont.

[5] vádlottl XII. rendű vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában indítványozta, hogy a Szegedi Ítéltábla vizsgálja meg és bírálja felül az elsőfokú ítélet II.

vádpontjává tett cselekmény bűncselekményi jellegét, a bűnösség megállapításának kérdését és a bűncselekmény minősítését, majd – figyelemmel a 2025. június 15. napjától hatályba lépett törvénymódosításra és a felülbírálat eredményére – a Be. 604. § (1) bekezdés b) pontja alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét. Hivatkozott arra, hogy a vádlott életében az általa elkövetett közlekedési bűncselekmény fordulópont volt, azóta életvitelét megváltoztatta, leszámolt függőségével és a korábbi társasággal minden kapcsolatát megszakította. Folytatta tanulmányait, munkát vállalt, pszichológus segítségét vette igénybe, a jótékonyági szervezet neve keretei között karitatív tevékenység folytatásába kezdett. A vádlott 2025. májusában megkezdte a közlekedési bűncselekmény elkövetése miatt vele szemben kiszabott egy év hat hónap szabadságvesztés kitöltését, és a végrehajtási intézetben is kifogástalan magatartást tanúsít. A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés indokaként hivatkozott a cselekmény elkövetésétől számított öt éves időmúlásra, továbbá arra, hogy a vádlott fiatal felnőtt korú, a bűncselekmény elkövetését megbánta, azt maradéktalanul beismerte és az elkövetés után mindent megtett annak érdekében, hogy visszatérjen az elfogadott társadalmi normák szerinti életformához. Mindezekre figyelemmel – a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja, illetőleg a Btk. 82. § (2) bekezdés c) vagy d) pontja szerinti rendelkezés alkalmazásával – a kiszabott büntetés enyhítését, annak próbaidőre történő felfüggesztését, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása esetén a Btk. 38. § (3) bekezdésének alkalmazásával a feltételes szabadságra bocsátás fele rész kitöltése utáni engedélyezését indítványozta.

[6] vádlottl XII. rendű vádlott írásbeli beadványában hivatkozott arra, hogy lassan ébredt rá, hogy függővé vált, ugyanakkor nem találta az onnan kivezető utat. Az általa okozott autóbaleset – amelyben rajta kívül más is megsérült – hatalmas törést jelentett az életében. A függőségével leszámolt, ezzel a világgal minden kapcsolatot megszakított. Újrakezdte az egyetemi tanulmányait, el kezdett dolgozni, pszichológushoz jár és segíti a jótékonyági szervezet neve munkáját. A büntetés-végrehajtási intézetben szakmai képzéseken és reintegrációs programokon részt vesz, tanul és olvas. Kérte, hogy a másodfokú bíróság segítsen abban, hogy lehetőség szerint minél előbb újra a családjával lehessen.

[7] Az ítéletábra az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást – a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel – a Be. 590. § (3) bekezdése, (5) bekezdése, (5a) bekezdés, (7) bekezdése, valamint a Be. 606. § (3) bekezdése alapján bírálta felül.

[8] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértés nélkül folytatta le.

[9] Nem merült fel olyan körülmény, amelyre figyelemmel a XII. rendű vádlottat fel kellett volna menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kellett volna szüntetni.

[10] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[11] Kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéletének vádra utalását – mely nem képezi a tényállás részét – azzal, hogy az ügyészség amennyiben a vádlott a terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában a bűnösségét az előkészítő ülésen beismeri, öt év hat hónap börtön fokozatú szabadságvesztés, öt év közügyektől eltiltás kiszabását, valamint a XII. rendű vádlottal szemben 320.000,- forint összegben vagyoneklobzás alkalmazását indítványozta.

[12] A XII. rendű vádlott személyi körülményeit – mely szintén nem a tényállás része – kiegészítette azzal, hogy vádlottl XII. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetésekor büntetve nem volt. Jelenleg 2025. május 27. napjától a Kecskeméti Járásbíróság 2025. február

26. napján jogerőre emelkedett 29.B.193/2024/16. számú ítéletével, bódult állapotban elkövetett járművezetés büntette miatt kiszabott egy év hat hónap börtönbüntetését tölti, amelynek elkövetési ideje 2022. június 1. napja.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásának [11]-[13], [15]-[17] és [22] bekezdéseiből az ítélet jogi indokolásába utalta azokat a részeket, amelyek arra vonatkoznak, hogy az egyes kábítószeres hatóanyagtartalmak a minősítést megalapozó mennyiséghatárnak hány százalékaik voltak, tekintettel arra, hogy az ítélet tényállása a megtörténtként elfogadott tényeket rögzíti, míg az ebből levont jogkövetkeztetés – mint jelen esetben a minősítést megalapozó mennyiséghatárhoz történt viszonyítás – a jogi indokolásba tartozik.

[14] Kiegészítette a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolását azzal is, hogy a 2020. január és 2022. május 9. napja között továbbértékesítés céljából megvásárolt és részben vádlottl XII. rendű vádlott által, részben a társa által továbbértékesített kábítószeres együttes becsült hatóanyagtartalma meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 1685 %-a, de nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 84,25 %-a.

[15] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen vont következtetést vádlottl XII. rendű vádlott bűnösségére, de cselekményeinek minősítése – a 2025. évi XIX. törvénnyel a Btk.-ba iktatott változásokra figyelemmel – téves.

[16] A Btk. 2. § (2) bekezdése értelmében, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

[17] A 2025. évi XIX. törvény 18. §-a 2025. június 15. napjától hatályon kívül helyezte a Btk. 184. §-ában szabályozott új pszichoaktívval anyaggal visszaélés büntetettére vonatkozó rendelkezéseket.

[18] Az ezen időponttól hatályos Btk. 184. § a tudatmódosító anyaggal visszaélés törvényi tényállását szabályozza.

[19] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla vizsgálta, hogy az elsőfokú ítélet [18]-[23] bekezdésében rögzített vádlotti cselekmény büntetőtörvénybe ütköző magatartásként értékelhető-e.

[20] A módosító törvény miniszteri indokolása szerint, a Btk.-ban szereplő úgynevezett kábítószer bűncselekmények részbeni újraalkotásának elsődleges célja egyrészt a kábítószerekkel, másrészt az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények büntetőjogi fenyegetettsége terén ezidáig fennállott különbségek megszüntetése volt. Ennek eredményeképpen a kétféle körbe tartozó illegális szerekkel, mint elkövetési tárgyakkal történő visszaélés a továbbiakban azonos tényállási keretek között vált elbírálhatóvá, illetve azonos büntetési tételekkel lett sújtható.

[21] A tudatmódosító anyaggal visszaélés elnevezésű újabb tényállással a kábítószernek nem minősülő, nem emberi fogyasztásra szánt anyagok káros élvezetszerzés céljából történő kínálását, átadását, forgalombahozatalát és kereskedelmét szankcionálja a módosítás. Ezen tényállás alkalmazási köre nem terjed ki a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. vagy 2. jegyzékén nevesített, 2. mellékletében a pszichotrop anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő, illetve 3. mellékletében meghatározott klasszikus kábítószerekre.

[22] Mindezen jogszabályváltozásra figyelemmel az új pszichoaktív anyaggal való visszaélés 2025. június 15. napját követően a Btk. 176. §-ában és a Btk. 178. §-ában szabályozott törvényi tényállás keretei között szankcionált.

[23] Ennek megfelelően a Btk. 459. § (1a) bekezdése új értelmező rendelkezéssel egészül ki. E szerint e törvény alkalmazásában kábítószer a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószeres 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, 2. mellékletében a pszichotrop anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, valamint 3. mellékletében meghatározott anyag.

[24] Megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet tényállásának [21]-[22] bekezdésében meghatározott kristály hatóanyaga, az N-etil-norpentedron, illetőleg a kation származék változatlanul a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletének 2. pontjában szerepel. A Btk. 461. § (5) bekezdése alapján e törvény alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyagtartalma a BM rendelet 3. mellékletében szereplő jegyzék 2. pontja szerinti vegyületcsoport esetében 1,5 gramm. Ugyanezen jogszabályhely (6) bekezdése szerint az (5) bekezdés szerinti kábítószer jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyagtartama a csekély mennyiség felső határának 20-szoros mértékét, jelen esetben a 30 grammot meghaladja.

[25] Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy az azonos törvényi tényállások alá eső elkövetési magatartások többszöri megvalósulása esetén a tiszta hatóanyagtartalom alapján kiszámított részmennyiségeket összegezni kell és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó.

[26] A kifejtettekre figyelemmel vádlottl XII. rendű vádlott által továbbértékesítés céljából megszerzett kábítószeres tiszta hatóanyagtartama – az együttes mennyiséget figyelembe véve – a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak 94,25 %-a (84,25 % + 10 %).

[27] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a kábítószer fogyasztás jelen esetben beleolvad a forgalmazói típusú magatartásokba, így a minősítés körében külön nem értékelhető, ugyanakkor az indokolása e tekintetben kiegészítésre szorult.

[28] Kizárólag az azonos törvényi tényállások alá eső elkövetési magatartások többszöri megvalósulása teremt természetes egységet. Főszabály szerint a kábítószer-kereskedelem és a kábítószer birtoklása különböző törvényi tényállásokat képeznek, ezért valóságos anyagi halmaztatban állnak egymással. Ugyanakkor amennyiben az elkövető a forgalomba hozatallal megvalósított kábítószer-kereskedelem során, egyúttal a beszerzett kábítószer mennyiségből fogyaszt is, akkor a kábítószer fogyasztás szubszidiárius jellege folytán beolvad a kereskedéssel elkövetett törvényi tényállásba.

[29] Tekintettel arra, hogy a Btk. 2. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, elbíráláskor hatályos büntető törvény szerint a vádlotti cselekmény immár egy bűncselekményt valósít meg, ezért nem kell vele szemben halmazati büntetést kiszabni, ily módon az elbíráláskor hatályos büntető törvény teszi lehetővé a vádlott számára kedvezőbb elbírálást. Ezért a másodfokú bíróság vádlottl XII. rendű vádlott terhére kizárólag a Btk. 176. § (1) bekezdésének 4. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntetettét állapította meg.

[30] Az általa elkövetett bűncselekmény eltérő minősítése, egységként történő megállapítása folytán ugyanakkor nincs szükség a vádlott vonatkozásában az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette tekintetében felmentő rendelkezést hozni. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletéhez képest ez nem eredményez eltérő döntést, ily módon a harmadfokú felülbírálat lehetsége nem nyílik meg.

[31] Kiegészítette az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont ad), ah) pontjainak megjelölésével.

[32] A büntetés kiszabása során értékelhető tényeket az elsőfokú bíróság többségében helyesen állapította meg. Az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte

a bűncselekmény elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, ugyanakkor súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a súlyosabb bűncselekmény minősítését megalapozó jelentős mennyiség alsó határához rendkívül közeli a vádlott terhére megállapított kábítószeres összesített hatóanyagtartalma.

[33] Nem osztotta a másodfokú bíróság a védő álláspontját a tekintetben, hogy a vádlott esetében további enyhítő körülményként lehet figyelembe venni a büntetlen előéletét, tekintettel arra, hogy azt a Kúria Bk. 56. számú véleménye a fiatal felnőtt korú elkövetőknél nem teszi lehetővé.

[34] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség vagyoneklobzással összefüggésben kifejtett álláspontját.

[35] A megváltozott bírói gyakorlat szerint ugyanis már nem alkalmazható a Szegedi Ítéltábla Bf.III.353/2024/9. számú ítéletében kimunkált vagyoneklobzásra vonatkozó iránymutatás. Láncolatos kábítószer-kereskedelem esetében ugyanis csak a kábítószer értékesítése során megszerzett összeg vonatkozásában lehet vagyoneklobzást elrendelni, amely az irányadó tényállás alapján 167.500,- forint volt, ezért az ítéltábla a vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést e szerint megváltoztatta.

[36] A megváltozott minősítésre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célok, valamint a Btk. 80. § (1) bekezdése szerinti büntetéskiszabási elvek alapján eltúlzottan súlyos, ezért annak tartamát az ítéltábla három évre enyhítette. Az ítéltábla a büntetés tartamának meghatározása során nyomatékkal értékelte a XII. rendű vádlott fiatal felnőtt korát, a bűnösségre kiterjedő beismerő vallomását, valamint az életvitelében bekövetkezett jelentős változásokat.

[37] A másodfokú bíróság ugyanakkor a szabadságvesztés tartamának további lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget, ugyanis az a kiszabott büntetést súlytalanná tenné, ily módon a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése a három év szabadságvesztésre figyelemmel a törvény alapján kizárt. A bíróság a vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is három évre enyhítette. A megváltoztatott minősítésre figyelemmel a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[38] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[39] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a vádlott és védője által bejelentett fellebbezést alaposnak találta és az elsőfokú ítéletet hivatalból is felülbírálván, azt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2025. szeptember 25.

Dr. Joó Attila
a tanács elnöke

Dr. Gyuris Patrícia
előadó bíró

Dr. Katona Dorottya
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.378/2025/9. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 1.B.492/2024/2. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős.

Szeged, 2025. szeptember 25.

Dr. Joó Attila
a tanács elnöke